

Συμβούλιο της Επικρατείας 1238/1970, (τμ. Α')

Πηγή: Ε.Δ.Κ.Α. 1970 σελ. 575

Περίληψη: Δεν προβλέπεται αναθεώρησης της οριστικής απόφασης της ΒΕΕ του ΙΚΑ δι' ης περαιούται η όλη διαδικασία της ασφαλιστικής διαφοράς. Εάν γίνεται επίκλησις νέων ουσιωδών στοιχείων πρόκειται περί νέας αυτοτελούς αιτήσεως ήτις πρέπει να διαβιβασθή διά να κριθή αρμοδίως εις τον πρότον βαθμόν. Διά την ύπαρξιν εργατικού ατυχήματος δεν απαιτείται όπως αι συνέπειαι τούτου εκδηλωθώσιν αμέσως, αλλά δύνανται να επέλθουν και βραδύτερον διά βαθμιαίας εξελίξεως, εφ' όσον υφίσταται αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ βιαίου συμβάντος και βλάβης κατά την ανέλεγκτον κρίσιν των υγειον. οργάνων.

Απόφαση Δικαστηρίου

Πρόεδρος ο κ. Η. ΓΛΥΚΟΦΡΥΔΗΣ

Εισηγητής ο κ. Δ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Δικηγόρος ο κ. Κ. Διαλεκτός

Επειδή διά της υπό κρίσιν αιτήσεως διώκεται η ακύρωσις της υπ' αριθ. 103071 της 6.9.69 πράξεως του Διευθυντού Υγειονομικών Υπηρεσιών του ΙΚΑ, δι' ης απερρίφθη η από 25.7.69 αίτησις του αιτούντος περί συνταξιοδοτήσεώς του λόγω αναπηρίας εξ εργατικού ατυχήματος.

Επειδή κατά τας συνδεδασμένας διατάξεις της § 8 του άρθρου 14 του Α.Ν. 1846/ 51 "περί Κοιν. Ασφαλίσεων" (Φεκ 179) και της περ. ζ' της § 2 του άρθρου 7 του Ν.Δ. 3710/ 57 "περί τροποποιήσεως της περί διοικήσεως και ελέγχου του ΙΚΑ νομοθεσίας κλπ" (Φ.Ε.Κ. 100) οι Διευθυνταί των Υποκαταστημάτων του Ιδρύματος αποφασίζουν περί της υπαγωγής προσώπου εις την ασφάλισιν περί της πραγματοποιήσεως των ασφαλιστικών παροχών ως και δι' άλλα θέματα αι αποφάσεις δε αυτών υπόκεινται εις ένστασιν ενώπιον της οικείας Τοπικής Διοικητικής Επιτροπής, ης αι αποφάσεις προσβάλλονται δι' εφέσεως ασκουμένης ενώπιον της Δευτεροβαθμίου Ασφαλιστικής Επιτροπής Εφέσεων. Υπό των διατάξεων του από 20/ 23.11.57 Β. Δ/τος "περί της λειτουργίας της παρά τη Διοικήσει του ΙΚΑ Δευτεροβαθμίου Ασφαλιστικής Επιτροπής (Φ.Ε.Κ. 239) δεν προβλέπεται η δυνατότης αναθεωρήσεως της οριστικής απόφασης της Δευτεροβαθμίου Επιτροπής, δι' ης περαιούται η όλη διαδικασία της ασφαλιστικής διαφοράς, εκτός εάν υπό του ενδιαφερομένου γίνηται επίκλησις νέων ουσιωδών στοιχείων, ων η έρευνα θα ηδύνατο να αγάγη εις διάφορον αποτέλεσμα ότε όμως η αίτησις αύτη δέον να θεωρηθή ως νέα αυτοτελής αίτησις και να διαβιβασθή εις τα αρμόδια κατά πρώτον βαθμόν όργανα του ΙΚΑ διά την εκ νέου κρίσιν της υποθέσεως επί τη βάση των νέων στοιχείων.

Επειδή, εξ, ετέρου, κατά το άρθρον 34 περ. 1. του Α.Ν. 1846/ 51 χαρακτηρίζεται ως εργατικόν ατύχημα παν γεγονός όπερ οφείλεται εις βίαιον συμβάν επελθόν κατά την εκτέλεσιν της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής. Κατά δε την ορθήν έννοιαν της διατάξεως ταύτης διά την ύπαρξιν εργατικού ατυχήματος δεν απαιτείται όπως αι συνέπειαι τούτου εκδηλωθώσιν αμέσως αλλά δύνανται να επέλθωσι και βραδύτερον διά βαθμιαίας εξελίξεως υπό τον όρον ότι υφίσταται αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της βιαίας ενεργείας και της μεταγενεστέρως εκδηλωθείσης βλάβης, κατά την κατ' αρχήν ανέλεγκτον επί του θέματος τούτου κρίσιν των οικείων υγειονομικών οργάνων.

Επειδή εν προκειμένω, ως προκύπτει εκ των στοιχείων του φακέλλου, ο αιτών, ησφαλισμένος του ΙΚΑ, υπέστη την 15.11.63 ατύχημα, χαρακτηρισθέν ως εργατικόν, ήτοι ρήξιν μυϊκών ινών οσφύος συνεπεία άρσεως βάρους, κριθείς ανίκανος προς εργασίαν διά το χρονικόν διάστημα από 15.11.63 μέχρι 30.11.63. Ακολούθως ούτος ενοσηλεύθη εις το Ασκληπιείον Βούλας από της 29.4.64 μέχρι της 12.6.64 ως πάσχων εξ οσφυϊσχυαλγίας, δισκοπαθείας και αποφρακτικής ενδαρτηρίτιδος και εν συνεχεία ηττήσατο όπως η πάθησις αύτη θεωρηθή ως απότοκος του επισυμβάντος αυτώ εργατικού ατυχήματος. Το αίτημα τούτο απερρίφθη τελικώς διά της υπ' αριθ. 1644 /65 αποφάσεως της Δευτεροβαθμίου Ασφαλιστικής Επιτροπής Εφέσεων, στηριχθείσης εις γνωματεύσεις των οικείων Υγειονομικών Επιτροπών, αίτινες εδέχθησαν ότι η πάθησις, δι' ην ο αιτών ενοσηλεύθη εις το Ασκληπιείον Βούλας δεν οφείλεται εις το εργατικόν ατύχημα, ούτινος αι συνέπειαι είχαν ήδη αποκατασταθή. Αίτησις ακυρώσεως κατά της αποφάσεως ταύτης απερρίφθη διά της υπ' αριθ. 2757/66 αποφάσεως του Δικαστηρίου τούτου, δι' ης εκρίθη ότι η προσβληθείσα πράξις συννόμως εδέχθη ότι δεν συνέτρεχε παρά τω αιτούντι περίπτωσις συνταξιοδοτήσεως του λόγω εργατικού ατυχήματος. Ακολούθως ο αιτών υπέβαλε την από 25.7.69 νεωτέραν αίτησιν προς τον Διοικητήν του Ιδρύματος, δι' ης ητήσατο και αύθις την συνταξιοδοτήσιν του λόγω του επισυμβάντος αυτώ την 15.11.63 εργατικού ατυχήματος, επικαλεσθείς επιδείνωσιν της καταστάσεως της υγείας του λαμβανομένου υπ' όψιν και του γεγονότος ότι ήγε το 63ον έτος της ηλικίας του. Η αίτησις του αύτη απερρίφθη διά της προσβαλλομένης πράξεως επί τη αιτιολογία ότι το θέμα της συνταξιοδοτήσεώς του εκρίθη υπό των αρμοδίων οργάνων του Ιδρύματος και του

Συμβουλίου της Επικρατείας. Δοθέντος όμως, ότι διά της αιτήσεως ταύτης δεν επεδιώχθη η αναθεώρησης της αποφάσεως της Δευτεροβαθμίου Επιτροπής, ήτις δεν προβλέπεται υπό του νόμου, αλλ' η εκ νέου έρευνα της υποθέσεως του αιτούντος, όστις επεκαλέσθη επιδείνωσιν της καταστάσεως της υγείας του οφειλομένην εις το επισυμβάν αυτώ εργατικόν ατύχημα, ως και το γεγονός ότι ήγε το 63ον έτος της ηλικίας του, θα έδει η αίτησις αύτη να θεωρηθή ως νέα αυτοτελής αίτησις και να διαβιβασθή εις τον αρμόδιον να αποφανθή επί ταύτης κατά πρώτον βαθμόν Διευθυντήν του οικείου Υποκαταστήματος επί τη βάσει γνωματεύσεως των αρμοδίων υγειονομικών οργάνων ως προς την ύπαρξιν αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της βιαίας ενεργείας και της ενεστώσης καταστάσεως της υγείας του αιτούντος. 1/4θεν η προσβαλλομένη πράξις, δι' ης εξεδηλώθη η άρνησις της Διοικήσεως του ΙΚΑ όπως διαβιβάση την αίτησιν ταύτην εις το αρμόδιον κατά νόμον όργανον του Ιδρύματος, τυγχάνει ακυρωτέα, η δε υπόθεσις εναι αναπεμπτέα εις την Διοίκησιν προς νέαν κατά τ' ανωτέρω νόμιμον ενέργειαν και κρίσιν.

Σημειώσεις:

- Παγία η νομολογία περί του ότι επί εργατικού ατυχήματος δεν απαιτείται όπως αι συνέπειαι εκδηλωθώσιν αμέσως, αλλά δύνανται να επέλθωσι και βραδύτερον διά βαθμιαίας εξελίξεως, αρκεί να υφίσταται αιτιώδης σύνδεσμος. Βλ. εις ΕΔΚΑ ΙΑ' Σ.Ε 2756/ 68 σελ. 71 ένθα και άλλαι παραπομπαί.
- Παγίως επίσης γίνεται δεκτόν, ότι δεν προβλέπεται αναθεώρησις της οριστικής αποφάσεως της ΒΕΕ αλλ' εάν γίνεται επίκλησις νέων ουσιωδών στοιχείων πρόκειται περι νέας αυτοτελοούς αιτήσεως. Βλ. εις ΕΔΚΑ Ε' Σ.Ε. 774/ 63 σελ. 412, Σ.Ε. 609/ 60 ΕΔΚΑ Β' σελ. 208.